

rok na náhradu škody skutočne nastalej, nemohla by poisťovňa byť nijak poškodená tým, že poisťka znela na vyššiu škodu; aj keď páchatel uzavrel bezzákladnú poisťku s úmyslom v budúcnosti, keď by nastal poisťný prípad, uplatňovať nejestvujúce nároky na náhradu škody v rámci bezzákladnej poisťky, nedospela tým jeho činnosť pred nastúpením poisťnej udalosti a pred uplatňovaním, alebo aspoň zaistovaním konkrétneho nároku na náhradu škody do stádia trestného pokusu podvodu, lebo teprv toto sú podmienky, od ktorých je závislá možnosť spôsobenia konkrétnej škody. Keď by však bola páchatelom podniknutá po poisťnej udalosti aj taká činnosť, prejaví predchádzajúce uzavretie bezzákladnej poisťky svoj trestne právny význam ako činnosť, ktorou sa konkrétne prevedenie zamýšľaného poškodenia poisťovne už pri uzavretí poisťky započalo a bolo podvodnému uplatňovaniu nejestvujúceho nároku základom, lebo je možno nejestvujúci nárok učiniť práve len v medziach a na základe poisťovacej zmluvy, prípadne pri poistení premenlivých zásob tovaru v medziach ohlásky, učinenej o ich množstve a hodnote pred nastalou škodou. Podľa toho je k posúdeniu vytkutej námietky obžalovaného o beztretnosti ohlásky zásob treba zistiť, či v danom prípade boli učinené po požiari kroky cieľom uplatnenia nejestvujúceho nároku. Nižšie súdy nezistili skutkových okolností, ktoré sú pre vytknuté právne posúdenie rozhodné a preto bolo treba pokračovať z úradnej povinnosti podľa 1. odst. § 35 nov. tr. p.

Čís. 4357.

Ochrany §§ 68, 81 tr. zák. požíva i strážník, předsevzavší služební výkon cestou ze služby domů; nezáleží na tom, že nezakročil výslovně jménem zákona; stačí, jednal-li v oboru své úřední působnosti.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1932, Zm I 412/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 16. března 1931, jímž byl obžalovaný, byv obžalován pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. zák., uznán vinným jen přestupkem proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Výtka zmatečnosti podle § 281 čís. 10 tr. ř. nevychází, jak zákon požaduje (§ 288 čís. 3 tr. ř.), ze skutkových zjištění nalézacího soudu v celkovém jejich souhrnu a souvislosti; není tudíž provedena po zákonu. Ač nalézací soud zjišťuje, že obžalovaný uvedl automobil do pohybu v úmyslu, by zmařil známý mu zamýšlený úřední výkon, své zjištění, nevzal podle důvodů rozsudkových za prokázané i jeho vědomí, že čin-

nost Františka Č-a, proti němuž jen násilí směřovalo, byla služebním výkonem chráněným ve smyslu §§ 68 a 81 tr. zák. Nemůže proto zmateční stížnost dokazovati právní pochybení nalézacího soudu v posuzování otázky, zda obžalovaný chtěl, či nechtěl zmařiti služební výkon Č-ův. S hlediska zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř. zmateční stížnost však právem vytýká rozsudku neúplnost, an nepřihlédl k závažným okolnostem, obsaženým ve vlastním zodpovídání se obžalovaného. Nalézací soud nevzal za prokázáno ono vědomí obžalovaného, nezbytné pro subjektivní stránku zločinu podle § 81 tr. zák., jen proto, že strážník František Č. byl na cestě ze služby domů a že při zakročení neprohlásil, že činí tak jménem zákona a u výkonu své služby, které se snad ujal. Po stránce objektivní budiž předesláno, že není zákonného předpisu, který by stanovil jako podmínku pro to, by služební výkon bezpečnostní stráže měl povahu naznačenou v §§ 68 a 81 tr. zák. a takto byl těmito předpisy zákona chráněn, by zakročující strážník činil tak výslovně jménem zákona; stačí již, jedná-li v oboru své úřední působnosti i co do předmětu, i co do času a místa. Pro stránku subjektivní záleží na tom, zda dotyčná osoba zejména i z obsahu a z povahy zákroku mohla bezpečně seznati, že jde skutečně o výkon služby osoby jmenované v § 68 tr. zák. Není také zákonné překážky, by policejní strážník, ubírající se již ze služby domů (s kufříčkem) nepředsevzal znovu určitý služební výkon; ten může spočívat i jen v tom, že zadrží jen nějakou osobu až do příchodu jiného strážníka; naopak služební předpisy policejní stráže ukládají jí závazně, by se strážníci i v době odpočinku, tedy i mimo službu kdykoli znovu ujali služby, je-li nebezpečí v prodlení, nebo jsou-li o to zvláště požádáni a k tomu vyzváni (srov. též rozh. nejv. s. sb. čís. 3413). Obžalovaný doznal se u soudu, že dokazoval strážníku Č-ovi proti němu zakročujícímu svoji nevinu a že se hájil proti němu tím, že mu vyličil celý příběh, jak se věc měla, že ho prosil, by ho nezdržoval a by si z jeho vůdčího listu zjistil jméno i číslo auta, Zmateční stížnost právem poukazuje k těmto skutečnostem, k nimž soud nepřihlédl. Náležitě jejich zhodnocení mohlo míti podstatný vliv na úsudek soudu pokud se týče subjektivní stránky zločinu, zda totiž obžalovaný, jednaje takto se strážníkem Č-em, byl si vědom toho, že Č. jako strážník služebně zakročuje, by zjistil jeho totožnost a okolnosti případu, pro něž ho zadržoval, po případě by ho zadržel až do příchodu jiného strážníka.

Čís. 4358.

Prodej zboží vyrobeného z materiálu, prodaného výrobcí s výhradou vlastnického práva až do úplného zaplacení není zpronevěrou, byl-li materiál výrobcí prodán za účelem zhotovení zboží na prodej.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1932, Zm IV 543/31.)

Soudy nižších stolic souhlasně zjistily, že poškozený dal obžalovanému písemnou smlouvou ze dne 8. ledna 1929 do komise kůže